31984L0568

SMERNICA RADY
z 27. novembra 1984,
ktorá sa týka vzájomných povinností exportných úverových poisťovní členských štátov konajúcich v mene štátu alebo s jeho podporou alebo štátnych orgánov konajúcich za takéto inštitúcie, v prípade spoločných záruk na zmluvu zahrňujúcu jednu alebo viac subdodávateľských zmlúv v jednom alebo viacerých členských štátoch Európskych spoločenstiev

(84/568/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä jej články 100 a 113,

so zreteľom na návrh Komisie,

keďže poistenie a financie na export ovplyvňujú medzinárodné obchodné toky a ako také vytvárajú účinný nástroj obchodnej politiky;

keďže vzrastajúca vzájomná závislosť ekonomík členských štátov vytvára trendy smerujúce k rastu exportných operácií vykonaných na základe spolupráce medzi mnohými podnikmi v rôznych členských štátoch;

keďže takáto spolupráca predstavuje hlavný alebo dokonca rozhodujúci faktor v konkurencieschopnosti vývozu spoločenstva na trhy tretích krajín;

keďže primerane k tomu sa takáto spolupráca podporuje, najmä v oblasti subkontraktov;

keďže rozdiely medzi v súčasnosti platnými exportnými zárukami a finančnými systémami v členských štátoch môžu prerásť do ťažkostí pri vykonávaní týchto exportných operácií;

keďže spoločné poistenie predstavuje formu spolupráce medzi úverovými poisťovňami rôznych členských štátov, ktorá umožňuje podnikom v týchto členských štátoch spolupracovať pri exportných operáciách;

keďže následne na to je dôležité zariadiť a rozšíriť hladký priebeh tejto formy spolupráce medzi úverovými poisťovňami;

keďže konečne záruka a finančné systémy platné v členských štátoch majú priamy účinok na fungovanie spoločného trhu a javilo by sa užitočným tiež použiť túto formu spolupráce v oblasti vnútorného trhu spoločenstva; keďže vykonávanie tejto smernice nezahrňuje žiadne modifikácie právnych ustanovení členských štátov a konzultácia Európskeho parlamentu preto nie je povinná,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa ich exportné úverové poisťovne konajúce v mene štátu alebo s jeho podporou alebo štátne orgány konajúce za takéto inštitúcie prispôsobili ustanoveniam zvláštnej dohody pripojenej k tejto smernici v otázkach vzájomných povinností pri rozhodnutí o príspevku spolu s inštitúciou alebo štátnym orgánom druhého členského štátu, záruk, týkajúcich sa zmluvy, ktorá zahrňuje jednu alebo viac subdodávateľských zmlúv v jednom alebo viacerých členských štátoch.

2. Pripojené ustanovenia nezabraňujú inštitúciám alebo ministerstvám uvedeným v odseku 1 v prijatí dodatočných ustanovení, ktoré neovplyvňujú pôsobnosť ustanovení pripojených k tejto smernici pri svojom uplatnení na ľubovoľnej špecifickej operácii.

Článok 2

Komisia predloží dva roky po implementácii tejto smernice správy o skúsenostiach získaných z uplatňovaní ustanovení pripojených k tejto smernici.

Komisia môže kedykoľvek predložiť návrhy na modifikáciu týchto ustanovení.

Článok 3

Členské štáty uvedú opatrenie potrebné na zabezpečenie súladu s ustanoveniami tohoto dodatku do šiestich mesiacov od oznámenia ([1]) tejto smernice.

([1]) Táto smernica bola členským štátom oznámená 3. decembra 1984.

O týchto opatreniach budú informovať Komisiu.

Článok 4

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 27. novembra 1984.

Za Radu

predseda

P. BARRY

PRÍLOHA

ZVLÁŠTNA DOHODA

Článok 1

Prehľad

Predmetom tejto dohody je regulácia vzájomných záväzkov exportných úverových poisťovní Európskeho hospodárskeho spoločenstva v prípadoch, keď:

— podnik (ďalej nazývaný „hlavný dodávateľ“) uzavrie subdodávateľskú zmluvu s jedným alebo viacerými podnikmi (ďalej nazývané „subdodávatelia“) jedného alebo viacerých členských štátov Európskeho hospodárskeho spoločenstva na exportnú zmluvu, ktorého výhradným držiteľom je hlavný dodávateľ a ktorý je uzavretý s podnikom (ďalej nazývaným „nákupca“), ktorý sa nachádza:

  — buď v štáte, ktorý nepatrí do Európskeho hospodárskeho spoločenstva,

  — alebo v členskom štáte Európskeho hospodárskeho spoločenstva inom, ako je štát, v ktorom sídli hlavný dodávateľ a subdodávateľ (subdodávatelia);

— hlavný dodávateľ sa zaviazal zasielať subdodávateľovi (subdodávateľom) podiel spôsobený týmto subdodávateľom (subdodávateľmi) mimo súm platených nákupcom hlavnému dodávateľovi a zabezpečiť všetky formality, ktoré môžu byť potrebné na transfer tohoto podielu platieb uskutočnených nákupcom, ktoré sú spôsobené subdodávateľom (subdodávateľmi);

— neexistujú žiadne právne väzby medzi subdodávateľom (subdodávateľmi) a nákupcom;

— úverová poisťovňa hlavného dodávateľa (ďalej nazývaná „hlavná poisťovňa“) a úverová poisťovňa (poisťovne) subdodávateľa (subdodávateľov) (ďalej nazývaná „spoločná poisťovňa (poisťovne)“) sú pripravené garantovať, každá podľa zvyčajných podmienok svojej politiky, časť operácií uskutočnených vo svojich krajinách voči rizikám, ktoré každá definovala vo svojej samostatnej dohode.

Dohoda, ktorú uzavrú vyššie uvedené exportné úverové poisťovne a ktorá sa v každom konkrétnom prípade týka vydania spoločných záruk pre hlavného dodávateľa a jedného alebo viacerých subdodávateľov, sa riadi článkami uvedenými nižšie.

Článok 2

Povinnosti hlavnej poisťovne

Hlavná poisťovňa, ktorá predstavuje výhradného správcu rizika vrátane subdodávateľského elementu, sa zaviaže:

a) zaručiť sa hlavnému dodávateľovi, vo vzťahu iba k časti zmluvy, ktorá sa ho týka, voči rizikám, ktoré zadefinovala v každej samostatnej dohode;

b) neprijať žiadne modifikácie akejkoľvek podmienky uskutočňovania zmluvy (suma, dodanie, platba a podobne), alebo zmluvy medzi hlavným dodávateľom a subdodávateľom (subdodávateľmi) modifikácie uskutočňovania tejto zmluvy, ak to nebude vzájomne dohodnuté so spoločnou poisťovňou (poisťovňami);

c) nevzdať sa záväzkov podľa ustanovení poistnej zmluvy vydanej pre hlavného dodávateľa následne po ľubovoľnom nedodržaní záväzku týkajúceho sa druhej zmluvnej strany bez toho, aby to oznámila spoločnej poisťovni (poisťovniam);

d) nevyhlasovať, že táto poistná zmluva zlyhala bez toho, aby to oznámila spoločnej poisťovni (poisťovniam);

e) oznámiť spoločnej poisťovni (poisťovniam) všetky skutočnosti, ktoré sa dozvie a ktoré by mohli zmeniť charakter alebo rozsah rizika, alebo by mohli viesť k strate;

f) v prípade straty alebo hrozby straty konzultovať so spoločnou poisťovňou (poisťovňami) kroky, ktoré sa podniknú; rozhodnutia o potvrdení straty sa podniknú, nakoľko je to možné, po vzájomnej dohode, suma náhrady škody a spôsob platby sú stanovené v súlade s ustanoveniami každej poistnej zmluvy;

g) v prípade straty podniknúť potrebné kroky alebo požadovať od hlavného dodávateľa, aby podnikol potrebné kroky na získanie nezaplatenej sumy a splatenie podielu patriaceho spoločnej poisťovni zo získanej sumy a vybaviť všetky potrebné formality na transfer tohoto podielu. Náklady, ktoré vzniknú hlavnej poisťovni pri spätnom získaní sumy, sa rozdelia medzi poisťovne proporčne k podielu na krytí príslušnej zmluvy;

h) v prípade zrušenia záruky poskytnutej hlavnému dodávateľovi urobiť všetko na splnenie záväzkov stanovených v tomto článku.

Článok 3

Povinnosti každej zo spoločných poisťovní

Každá zo spoločných poisťovní sa vo svojej časti zaviaže:

a) zaručiť sa subdodávateľovi vo svojej krajine, vo vzťahu iba k časti operácie, ktorá sa ho týka, voči rizikám, ktoré zadefinovala v každej samostatnej dohode;

b) neprijať žiadne modifikácie zmluvy uzavreté medzi hlavným dodávateľom a subdodávateľom s vplyvom na uskutočňovanie zmluvy uzavretej s nákupcom, s výnimkou vzájomnej dohody s hlavnou poisťovňou;

c) nevzdať sa záväzkov podľa ustanovení poistnej zmluvy vydanej pre subdodávateľa následne po ľubovoľnom nedodržaní záväzku týkajúceho sa druhej zmluvnej strany bez toho, aby to oznámila hlavnej poisťovni;

d) nevyhlasovať, že táto poistná zmluva zlyhala bez toho, aby to oznámila hlavnej poisťovni;

e) oznámiť hlavnej poisťovni všetky skutočnosti, ktoré sa dozvie a ktoré by mohli zmeniť charakter alebo rozsah rizika alebo by mohli viesť k strate;

f) v prípade zrušenia záruky poskytnutej subdodávateľovi urobiť všetko na splnenie záväzkov stanovených v tomto článku.

Článok 4

Konsolidácia

Pri vyjadrení dohody na urovnanie dlhov krajiny nákupcu, hlavná poisťovňa a spoločná poisťovňa (poisťovne) prekonzultujú spôsoby a prostriedky vyriešenia špecifických problémov, ktoré vznikli konsolidačnou dohodou.

Článok 5

Úverové operácie nákupcu

Tie úverové poisťovne spoločenstva, ktoré súhlasia s tým, že ich nákupné úverové systémy sú dostatočne kompatibilné, môžu ďalej súhlasiť so zriadením alebo krytím jednotlivých úverov nákupcu na celú zmluvu, na ktorú sa analogicky uplatnia ustanovenia tejto dohody.

Článok 6

Rozhodcovské konanie

Každý spor, ktorý vznikne v súvislosti s touto dohodou a ktorý nie je možné vyriešiť vzájomným dohovorom, sa prednesie pred rozhodcovský súd zložený z troch rozhodcov. Každá zo zúčastnených strán vymenuje jedného rozhodcu. Tretieho rozhodcu menuje predseda Súdneho dvora Európskych spoločenstiev; ten pôsobí ako predseda rozhdocovského súdu. Konanie sa riadi pravidlami pre zmierovacie konanie a rozhodcovské konanie Medzinárodnej obchodnej komory.